

HIREK

COCO

Ketten vannak. de egy beszél.

A néma gyerekek az anyja sem érti a szavát, hát hogy értem én a tiedet, drága hitvesem, akinek nem is vagyok az anyja. Én csak a te férjed vagyok, mióta az a jó Isten elvette az eszemet. Csak ne sajtold a könnyet azurkék szemedből! Inkább beszélj, közöld velem a kívánságaidat. Még hogy neked nincsenek kívánságaid. Így is jó. De hát regéld el nekem aranyvirágom, hogy miért mereszted a plafon felé türkisz szemedet? Ha te nem mersz a szemembe nézni és a plafonra veted bájos tekintetedet, akkor neked valami kívánságod van. Ismerlek kis görlice madaram, hogy sose ismertelek volna meg! Tehát mit akarsz? Ki vele! Egyelőre a gondolatod. Eltörtött a hegedűd s nem akar szólni. No jó, majd megreperálok a hegedűdet, hogy a fája száradt volna el egy napos korában. Kalap kell, sasmadár-díszszel, pávafarkkal, vagy egy egész papagállyal? Cipő, magas szárral, egész a csipődig? Készítöm coboly-prémme, vagy tán hermelinnel? Egyik sem. Ismerlek, hisz te vagy a jóság, angyalom. Szanatóriumba akarsz menni? Máriagrünbe? Vagy a Frimmbe? Csak egy szót és máris viszlek. Egy évre előre kifizetem a tartásdíjat. Nem lehet panaszkodni ellenem, mert meg is hosszabbítottam ottartózkodásodat. Szólalj meg hát rubintos kis virágom! Engedd hallanom filoméla hangodat. Ugy látszik, nem tudom eltalálni a kívánságodat. Hopp, megvan! Zeneestélyeket akarsz rendezni a tél folyamán. Csak rendezz uncili-smuncilim. Te adod az estélyt, én meg majd a zenét szolgáltatom. Te leszel a nagy dob és én verem a nagy dobot. Kamarazenét kívánsz? Legyen meg a te akaratod. Mindjárt szólok a cselédnek, hogy üritse ki a kamarát. Oda már is bemehetsz és zenélhetsz. Ha akarsz egyedül, ha jobban tetszik, duettre, sőt trióba, vagy kvartettbe. Tőlem akár kvintettbe. De az én lakásomban nem fogtok cinegni, mert ha megpróbáljátok, akkor közetek állok és ütni fogom a nagy dobot. Ezt ne felejtsetd el kis kököresin virágom. Nem felejtetd el, ugy-e? Ugy látszik azonban, hogy beszélni elfelejtettél. Te vagy a portici néma. Hogy a jó Isten tartson meg ebben az állapotban!

— A király jóváhagyta Mangra Vazul megválasztását. A „Keleti Értesítő” jelenti: A román egyház tudvalevőleg augusztus 5-ikén Mangra Vazul képviselőt nagyszebeni érsek-metropolitává választotta meg. A király most jóváhagyta a választást, amit a külügyminiszter közölt Mangrával, akit ez alkalomból számosan üdvözöltek.

— Indítvány a háboru okozta kár megtérítéséről. Budapestről telefonálja tudósítónk: Ugron Gábor csütörtökön indítványt jegyzett be. Indítványozza: utasítsa a Ház a kormányt, hogy az országgyűlés jelen ülészakában törvényjavaslatot nyújtson be, a mely szerint a háboru folytán keletkezett minden igazolt kárt az államkincstár megtérítsen.

— A 32—50 éves népfőkelők bevonulása. Budapestről telefonálja tudósítónk: Pénteken a főváros utcáin plakátok fognak megjelenni, amelyek szerint az 1866 január 1. és 1871 december 31 között született alkalmasnak talált népfőkelők október 2-ikán, az 1872 január 1. és 1884 december 31. között született besorozottak október 10-ikén tartoznak bevonulni. A hirdetés arról is intézkedik, hogy az erdélyi menekültek hol kötelesek bevonulni.

— A csernahévi jegyző halálára ítéltek a románok. Issekutz Aurél, Krassó-Szörény-vármegye alispánja, akit az oláh hadüzenet Orsovában ért és onnan intézte a közigazgatás teendőit, beszélgetett egy újságíróval, a kinek izgalmas epizódot mondott el, amely az oláh tisztek és katonák bestiálítását állítja a megfelelő világításba. Egyetlen egy oláh patrulmak sikerült egy alkalommal Csernahévizre benyomulni, — mondotta Issekutz. — Az őrző foglyul ejtette Gál Sándor községi jegyzőt és magával cipelte a Meteries-hegyre, a melyen az őrpáncsnok tiszttel várakozott vizsátérő embereire. — Te magyar kutya, — förmedt rá a jegyzőre, — tudod-e hogy perced meg vannak számlálva? Meg fogsz döglenni, úgy, mint a többi magyarok, akik a kezünkbe esnek. — A jegyző homlokára kiült a halálizzadság, mikor megtudta, hogy azal vádolják, hogy polgári ruhába öltözött osztrák-magyar tiszttel. — No ne remegj, nyugodj meg, — próbálta „megvigasztalni” őt az oláh tiszttel, — nem fogsz azonnal meghalni. Először az egyik szemedet vesszük ki, csak azután a másikat. — Az oláh katonák Gaál jegyzőt néhány lépésre hátrább vitték és elkezdtek sirt ásni. A jegyző borzasztó, feledhetetlen pillanatokat élt át és csak a véletlennek köszönheti menekülését. Egy községbeli esküdt, Damzeszku Péter, egy rendkívül tisztességes oláh parasztember, aki az oláh katonák közt szabadon mozgott, minden készpénzt odaadta a jegyzőre vigyázó két őrnek, és amíg a tiszttel az őrséggel őrzőn volt, mind a négyen, az oláh katonákkal együtt megszöktek.

— A marosvásárhelyi ügyvédvizsgáló-bizottság Nagyváradon. Miután Marosvásárhely a hadszíntér közelébe esik, egynehány nélkülözhető intézmény, így az ügyvédvizsgáló-bizottság is eltávozott a városból. Értesülésünk szerint az igazságügyminiszter az ügyvédvizsgáló bizottságot Nagyváradra helyezi át, ahol a törvényszék helyiségeiben tartják meg a vizsgálatokat.

— Német újságíró beszámolója Magyarországról. A német újságírók, mint ismeretes, augusztus hónapban hosszabb tanulmányutat tettek Magyarországon, amelynek során Szegedet is meglátogatták. Utjuk leír-

kodás hiánya ilyen végzetesen súlyos helyzetbe sodorja, amelyen nincsen mód segíteni. A jegyzőkönyvben ezután a következők foglaltatnak:

— Amint most már az 1885—1886. évi legutóbbi állami likvidációk eredményeiből nyilvánvaló, hogy az a törvényszerű maximális megterhelhetőségének határait az általa előbb eszközölt alapbefektetési költségek értékével tetemesen túlhaladta, úgy, hogy ezen okból a sövényház—szegedi ármentesítő társulat ugyanakkor 300.000 koronát meghaladó alapbefektetési megtérítésben részesült; ezen öblözetnek törvényes joga lett volna az azóta eszközölt újabb és minden esetben egyenesen a földmívelésügyi miniszter által elrendelt összes alapbefektetési költségeit az államkincstártól visszanyerni és e címenen alapbefektetési tőkében s ennek középértékben kb. 20 évre visszamenőleg esedékes kamataiban a társulatnak az államkincstár ellenében kerek egy millió koronányi törvényes követelése áll fenn. S ime ahelyett, hogy ezen nagy összegből legalább is a ténylegesen belikvidált alapbefektetési tőkét megkapná a társulat, a likvidáló bizottság elnökének megállapítása szerint csupán évi 5559 korona adóvisszatérítésre volna törvényes joga.

Elhatározta a közgyűlés, hogy a bizottság elnöke által javaslatba hozott összeget nem fogadja el, hanem a pénzügyminisztert küldöttségileg felkeresi és informálja a minisztert afelől, hogy ha történtek is a társulat volt vezetéséről mulasztások, az állam tekintélyével nem lenne összeegyeztethető, hogy a kincstár javainak szaporításaképpen ilyen roppant nagy károsodást szenvedjen a társulat.

A közgyűlés felkérte dr. Somogyi Szilveszter polgármestert, Bokor Pált, a társulat elnökét, Lichtenegger Gyula földbirto-
kost és Reök Iván országgyűlési képviselőt arra, hogy a társulatot a miniszter előtt képviseljék.

Pasics a görög „szövetségesről.”

Athén, szeptember 14. Pasics szerb miniszterelnök kissé gyöngéledve elutazott Korfuba, hogy a szkupstina megnyitó ülésén jelen legyen. A szkupstinában Pasics az antant felhatalmazásával „magyjelentőségű” politikai beszédet fog mondani. A Secolo értesülései szerint a görög szövetséges várható támogatásáról is nyilatkozni fog. Beszédét nagy várakozással kísérik nemcsak a Balkánon, de egész Európában.

Zaimisz utóda.

Genf, szeptember 14. A Times jelenti Athénből: A király elfogadta Zaimisz lemondását és az új kabinet megalakításával Dimitrakopulosz képviselőt akarja megbízni, aki a gunaristák és venezilisták között álló ugynevezett neo-entente-párt vezére.

Athén, szeptember 14. A király fogadta a kamara elnökét, hogy vele a válság megoldása felől tanácskozzék. A kamara elnöke Venizelosz meghallgatását ajánlotta a királynak.

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.

FISCHER TESTVÉREK

ÉKSZERÉSZEK ÉS MŰRÁSOK

2 FÜZLETE

Kárász-utca 2. sz.

Kárász-utca 10. sz.

a „KÉK CSILLAGGAL” szemben.

a „VÁRNAY” könyvke-
reskedéssel szemben.